

GODE CITATER

Fra En ud af hundrede – om unge og skizofreni

En ud af hundrede er skrevet, fordi jeg for mange gange har oplevet, at symptomer på en så alvorlig lidelse som skizofreni drukner i al den støj, der er både i de unges liv og i kontakten til os i systemet – herunder problemer med fremmøde, for dårlig tid til samtalerne eller de mange skiftende kontaktpersoner. Den er skrevet, fordi jeg tror på, at det kan gøre en forskel for de unge, hvis de tidligt får den rigtige hjælp, og at vi på den måde kan spare dem for årelange misforståelser og krav, de i hvert fald i perioder ikke kan leve op til.

Psykiske lidelser opstår ikke i et socialt vakuum, præcis som de ikke skal håndteres i et sådant – der er tværtimod brug for helhedsorienterede indsatser med inddragelse af mange forskellige faggrupper, og alle involverede kan derfor få en enorm betydning for, hvordan de skrøbelige unge mennesker udvikler sig.

(Fra forordet, henholdsvis s. 14 og 15)

(...) alt for mange balancerer rundt på kanten af virkeligheden i årevis, uden at nogen indser, de har brug for hjælp.

(S. 98)

Undersøgelser viser, at psykisk sygdom ofte placeres nederst i hierarkiet af de handicaps, vi mennesker kan lide af. Ydermere er skizofreni en af de psykiske lidelser, der hersker flest negative fordomme og misforståelser om, og mange mennesker med skizofreni både forventer og oplever derfor en høj grad af stigmatisering.

(S. 148)

De fleste af de sårbare unge vil, præcis som alle andre på deres alder, gerne i gang med en meningsfuld uddannelse eller beskæftigelse og har stadig drømme om, hvordan deres fremtid skal forme sig.

(S. 189)

Det kan være en meget skræmmende og ensom oplevelse at være psykotisk. Når man rammes af psykose, mister man i øjeblikke grebet om både sig selv og den verden, man før var fælles med andre om, og så er det en enormt stor hjælp at have kontakt til et roligt menneske, man er tryk ved.

(S. 197)

Alene den tanke, at der er en mening med galskaben, kan gøre den lettere at udholde.

(S. 213)

Ligesom tilfældet er med gigt eller diabetes, kan skizofreni være noget, man lærer at leve med. Noget, som spiller en rolle i ens liv, men som ikke altid er det vigtigste og aldrig er det eneste, der definerer én.

(S. 215)